

**KRAJSKÝ SOUD V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
POBOČKA V TÁBOŘE**

Tř. kpt. Jaroše 1851, 390 03 Tábor

tel.: 381 205 411, fax.: 381 205 430, e-mail: podatelna.pobočka@ksoud.cbu.justice.cz,

IČO: 00215686, ID datové schránky: 832abay

Rozhodnutí

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, rozhodl místopředsedou soudou JUDr. Robertem Pekárkem o žádosti žadatele **XXXX XXXXX**, narozeného dne **XXXXXX**, bytem **XXXXXXXX**,

takto:

v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“) ve spojení s § 2 odst. 4 informačního zákona a § 3 odst. 3 informačního zákona, **se žádost** žadatele **XXXX XXXXX** o poskytnutí informací ve smyslu informačního zákona, jež byla zdejšímu soudu doručena dne 4. 9. 2023, **odmítá.**

Odůvodnění:

- Dne 4. 9. 2023 obdržel Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, kterou shora uvedený žadatel požádal o sdělení těchto informací:
  - „Zda u Vašeho soudu s vědomím vedení soudu běžně opakovaně rozhoduje podjatý soudce;*
  - „Zda u Vašeho soudu v senátu čtou spis všichni členové senátu nebo jen jeden, příp. jak motivujete soudce k tomu, aby se v senátu řádně seznamovali s podklady rozhodování všichni soudci a podporovali tak důvěru občana právního státu ve spravedlnost.“*
- Předně povinný subjekt poukazuje na aplikovaná zákonná ustanovení. Podle § 2 odst. 4 informačního zákona se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.
- Podle § 3 odst. 3 informačního zákona se informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.
- Podle § 15 odst. 1 informačního zákona pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
- Nutno podotknout, že výklad pojmu „*vytváření nových informací*“ ve smyslu § 2 odst. 4 informačního zákona lze chápat ve dvou významech, které vysvětluje komentářová literatura. V prvním z nich žadatelem požadovaná informace už neexistuje a je zapotřebí ji vytvořit, čehož si žadatel je vědom. „*Naopak, jestliže by žadatel požadoval poskytnutí informací, které dle jeho názoru povinný subjekt v době podání žádosti má, eventuálně mít musí (žádost se vlastně vztahuje k tomu, co dle mínění žadatele nastalo či mělo nastat „v minulosti“), pak by takovou žádost nebylo možno v případě, že tyto požadované informace neexistují nebo je povinný subjekt nemá, podřadit pod režim § 2 odst. 4 a žádost by musela být vyřízena jako žádost směřující k poskytnutí neexistující informace (srov. komentář k § 3 odst. 3 a § 14 a 15). Druhý přístup,*

*který v praxi převažuje, vůli žadatele pomíjí a pro podřazení žádosti režimu § 2 odst. 4 považuje za dostatečné, že žádost směřuje k poskytnutí neexistující informace, lhotejně, zda informace neexistuje, protože vůbec nebyla v minulosti vytvořena, nebo protože by ji povinný subjekt teprve měl dle mínění žadatele vytvořit. Vychází se přitom z názoru, dle něhož by pro vyhovění žádosti směřující k neexistující informaci musela být taková informace vždy vytvořena, a proto i požadavek na informaci, která ve skutečnosti neexistuje, je vždy implicitně požadavkem na vytvoření nové informace.“ (pozn. podtrženo soudem) [FUREK, Adam. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: komentář*. V Praze: C.H. Beck, 2016. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-273-1.]*

6. V souvislosti s aplikovaným zákonným ustanovením § 2 odst. 4 InfZ je vhodné též poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2012, č. j. 1 As 141/2011-67, konkrétně na právní větu k tomuto rozsudku. „Odmítnout žádost o informace s tím, že by bylo nutné vytvořit nové informace (§ 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím) lze pouze v případě, že povinný subjekt nemá povinnost předmětnými informacemi disponovat.“
7. Nejprve se povinný subjekt zabýval otázkou žadatele vymezenou pod bodem 1) žádosti, která se týkala poskytnutí informací spočívající ve sdělení, „zda u Vašeho soudu s vědomím vedení soudu běžně opakovaně rozhoduje podjatý soudce.“ K tomu povinný subjekt sděluje, že je v této části žádosti vyžadováno sdělení informace, kterou nemá povinný subjekt k dispozici. Jedná se o informaci, která vyplývá z rozhodovací činnosti soudců. Povinný subjekt proto podle § 15 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 2 odst. 4 informačního zákona odmítl poskytnout informace specifikované v bodě 1) žádosti.
8. Následně se povinný subjekt zabýval otázkou žadatele vymezenou pod bodem 2) žádosti, která se týkala poskytnutí informací spočívajících ve sdělení, „zda u Vašeho soudu v senátu čtou spis všichni členové senátu nebo jen jeden, příp. jak motivujete soudce k tomu, aby se v senátu řádně seznamovali s podklady rozhodování všichni soudci a podporovali tak důvěru občana právního státu ve spravedlnost.“ K tomu povinný subjekt sděluje, že v první části žádosti v bodě 2) je vyžadováno sdělení způsobu a postupu soudců při čtení spisu. Tato část dotazu směřuje ke zjištění názorů, stanovisek jednotlivých soudců, na jejich rozhodovací činnost, což nelze předjímat, neboť bychom zasahovali do jejich nezávislosti. Soudce není povinným subjektem pro poskytování informací krajského soudu. Krajský soud nemá povinnost takovou informaci utvořit. V druhé části žádosti bodem 2) je vyžadována informace, jak jsou soudci motivováni k tomu, aby se v senátu řádně seznamovali s podklady rozhodování všichni soudci. K tomu povinný subjekt uvádí, že je tímto vyžadováno sdělení názoru soudu a metodiky soudu k postupu soudců a jejich rozhodovací činnosti ve smyslu § 2 odst. 4 informačního zákona. S ohledem na výše uvedené proto povinný subjekt přistoupil k odmítnutí i této části žádosti ve smyslu § 15 odst. 1 informačního zákona na základě § 2 odst. 4 informačního zákona.
9. Závěrem pak zdejší soud upozorňuje, že toto rozhodnutí o odmítnutí žádosti nezasílá na žadatelovu e-mailovou adresu v žádosti uvedenou, a to s odkazem na ustanovení § 72 odst. 1 správního řádu, podle něhož musí být doručeno žadateli do vlastních rukou.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení Ministerstvu spravedlnosti ČR prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích.

Tábor 14. 9. 2023

JUDr. Robert Pekárek v.r.
místopředseda Krajského soudu
v Českých Budějovicích - pobočka v Táboře